

Zarzuty powołane przez wnoszące odwołanie można zwięźle przedstawić w następujący sposób:

- 1 Sąd naruszył prawo, dokonując błędnej wykładni rozporządzenia REACH przy dokonywaniu interpretacji pojęcia „półproduktów” w art. 3 pkt 15 rozporządzenia REACH
 - a) dokonując wykładni docelowych zastosowań substancji przekształconych w inną substancję jako kryterium wyłączającego wbrew jasnemu brzmieniu art. 3 pkt 15;
 - b) dokonując wykładni pojęcia „półproduktów” w sposób sprzeczny z celem przepisów rozporządzenia REACH; oraz
 - c) nie dokonując niezależnej oceny oraz powołując się na nieistotne sekcje załącznika 4 do wytycznych ECHA na temat „półproduktów”;
- 2 Sąd naruszył obowiązek uzasadnienia poprzez nieustosunkowanie się do argumentu wnoszących odwołanie, że art. 2 ust. 8 lit. b) rozporządzenia REACH obejmuje tytuł VII rozporządzenia REACH w całości;
- 3 Sąd naruszył prawo, dokonując błędnej wykładni rozporządzenia REACH, ponieważ orzekł, że półprodukty nie są wyłączone z zastosowania art. 59 rozporządzenia REACH;
- 4 Sąd naruszył prawo, orzekając, że pozwana w pierwszej instancji nie popełniła oczywistego błędu w ocenie poprzez nieuwzględnienie informacji wymienionej w załączniku XV rozporządzenia REACH;
- 5 Sąd naruszył prawo w ramach dokonanej oceny proporcjonalności zaskarżonego aktu; oraz
- 6 Sąd naruszył ciążący na nim obowiązek uzasadnienia poprzez niezastosowanie mniej dotkliwych środków zaproponowanych przez wnoszące odwołanie.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen (Szwecja)
w dniu 7 grudnia 2015 r. – Länsförsäkringar AB/Matek A/S**

(Sprawa C-654/15)

(2016/C 048/31)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta domstolen.

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Länsförsäkringar AB.

Druga strona postępowania: Matek A/S.

Pytania prejudycjalne

Pytania prejudycjalne dotyczą wykładni i stosowania art. 9 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ⁽¹⁾, w przypadku, gdy osoba trzecia bez zezwolenia używa w prowadzonej działalności rysunku, który jest podobny do wspólnotowego znaku towarowego.

Pytania są następujące:

- 1) Czy dla właściciela wyłącznego prawa ma znaczenie to, że w okresie pięciu lat od rejestracji nie używał rzeczywiście wspólnotowego znaku towarowego w Unii Europejskiej w odniesieniu do towarów lub usług, które obejmuje rejestracja?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, na jakich warunkach i w jaki sposób sytuacja ta wpływa na prawo wyłączności?

⁽¹⁾ Dz.U. L 78, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 24 września 2015 r. w sprawie T-674/11 TV2/Danmark A/S/Komisja Europejska, wniesione w dniu 7 grudnia 2015 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-656/15 P)

(2016/C 048/32)

Język postępowania: duński

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky, T. Maxian Rusche i L. Grønfeldt, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: TV2/Danmark A/S, Królestwo Danii, Viasat Broadcasting UK Ltd

Żądania wnoszącego odwołanie

Uchylenie wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 24 września 2015 r. w sprawie T-674/11 TV2/Danmark A/S/Komisja Europejska w zakresie, w jakim Sąd stwierdził w nim nieważność decyzji Komisji 2011/839/UE z dnia 20 kwietnia 2011 r. w sprawie środków podjętych przez Danię (C 2/03) na rzecz TV2/Danmark ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim instytucja ta uznała w niej, że wpływy z reklam z lat 1995 i 1996 stanowią pomoc państwa.

Oddalenie trzeciego z podniesionych w pierwszej instancji tytułem ewentualnym zarzutów co do istoty.

Obciążenie skarżącej w pierwszej instancji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem wnoszącej odwołanie Sąd dokonał błędnej wykładni zawartego w art. 107 ust. 1 TFUE pojęcia „zasobów państwowych”, w tym również pojęcia „kontroli”, a także – uchybił obowiązkowi uzasadnienia w tym zakresie.